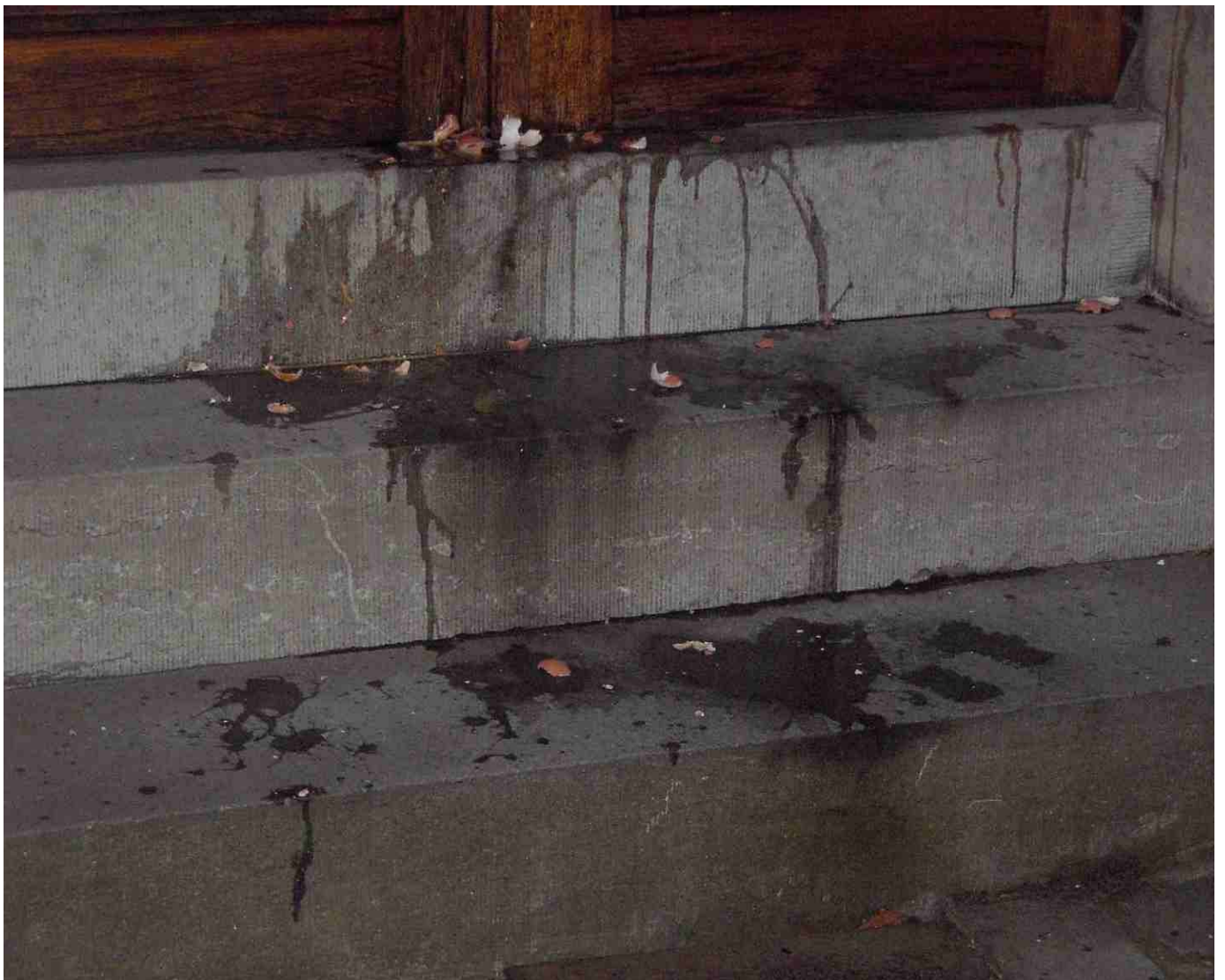

Eieren tegen de voordeur,

Une histoire qui se répète.

Na een kleine dertig jaar, weer eens iets oprakelen, dat toen ook heel erg stonk. Want als ik gisteren mijn voordeur opentrok, doemde voor mij net hetzelfde spookbeeld op van in 1980.

Therabiol, of hoe de fiskus foppen?

Ik kon het huis niet uit omdat vuilniszakken van aangrenzende straten voor mijn deur waren uitgekieperd.

En waarom?

Een stukje in de Vrije Tribune van de Standaard op de tweede pagina.

In 1970 was Leburton, een Waals socialist en covoorzitter van een nationale BSP (Belgische Socialistische Partij) met Willy Claes, als andere co-voorzitter, aan Vlaamse kant, in die tijd eerste minister van België.

Een politiek schandaal met Ibramco heeft toen een einde gemaakt aan de carrière van die man.

Ibrambo zou een Staatsmaatschappij worden, die exclusief de oliebevoorrading van ons land zou garanderen vanuit Iran.

Omdat een en ander in verband met favoritisme nogal vlug in de pers uitlekte, kwam een onzalig einde van het megaproject en aan de politieke loopbaan van de man.

Even later werd Willy Claes in een nieuwe regering, Minister van economische zaken, en de ambities van de partij naar een nieuw megaproject smeulden nog na.

Dit nieuwe project werd Therabiol gedoopt.

Therabiol zou een Staatsmaatschappij worden, die een exclusieve verdeling van de geneesmiddelen in ons land moest waarborgen.

Toevallig was ik nog jong en een beetje even rebels en had ook wat economie in gedachten, waardoor een drang zo onbedwingbaar en niet te stuiten begon te zweren, dat ik een en ander met een ouderwetse schrijfmachine op papier heb gezet.

Tot mijn grote verbazing, nam de Standaard het stukje over als een Vrije Tribune .

Nadien bewees ook hier een gebarricadeerde voordeur de juistheid van mijn hypothese.

Immers.

De regering waar toen Willy Claes een deel van uitmaakte was een klassieke tripartiete, en het initiatief dat de Minister van economische zaken had genomen, in navolging van het eerder mislukte megaproject, Ibramco, was niet eens bekend bij de andere regeringspartners.

Gevolg: ik werd op een dag tot in het hoofdkwartier in Brussel van de toenmalige liberale partij gebracht, waar een piepjonge ondervoorzitter, nu een ex-premier van het land, de partijtop had bijeengeroepen om te luisteren naar mijn analyse van het project, dat ik in De Standaard had beschreven.

Resultaat: enkele maanden later en nog in hetzelfde jaar, is Therabiol bankroet gegaan.

Niemand heeft daar verder nog ooit iets over gehoord.

Die eieren, gisteren (minder dan 24 uren na het versturen van mijn nieuwsbrief 112) deden me aan hetzelfde denken.

Maar vandaag gaat het niet meer over kleinzielige Belgische nationale politiek.

Nu zijn er al twee doodsbedreigingen, maar folklore evolueert misschien.

Dit, terwijl ikzelf er maar niet in ben geslaagd om zo volwassen te worden zoals men het van mij wel had verwacht.

Al vermoed ik, dat Overheden en pipiatrie dit soort van folklore gebruiken om in plaats van met een wetenschappelijke discussie, te overtuigen van de eigen lucratieve waarheid.

L'histoire se répète?

Ik vrees dat antidepressiva en ADHD-medicatie niet zo vlot in de vergeethoek zullen terechtkomen als Therabiol.

Omdat de wereldwijde vermeende gezondheid en pedagogisch comfort van kinderen en sukkelaars vanzelfsprekend en zogezegd zouden voorgaan op de belangen van het geld.

En dan mag bovendien behoorlijk wat bedrog en corruptie in het spel zijn.

Althans... zo blijkt.

Therabiol, of hoe de fiskus foppen?

De socialistische en kristelijke koöperatieven hebben een nieuwe naamloze vennootschap: Therabiol, opgericht.

De maatschappij heeft statutair tot doel: de studie, de navorsing, het ontwerpen, de analyse, het onderzoek, de farmakodynamie, de cultuur van alle stoffen, planten, gewassen, om het even welke produkten, de fabriekage, de vervaardiging, de promotie, de verkoop, de uitwisseling, het opslaan, het in voorraad houden van alle produkten die al dan niet te rapeutisch, farmaceutisch, farmacologisch of profylaktisch kunnen zijn, het ontwerpen, de studie, de organisatie, het bouwen, het oprichten, de exploitatie, het beheer van alle laboratoria, onderzoekskulturen, centra voor klinische navorsingen, ziekenhuizen, verpleeginrichtingen, therapeutische centra, de organisatie, de vestiging, de exploitatie van dokterskabinetten voor raadpleging, behandeling, onderzoek en analyse, de handel in, de in- en uitvoer van alle uitrusting en apparatuur, van eterische oliën, parfums, schoonheidsprodukten, aromaterapie, alle voedingsprodukten, therapeutische middelen voor mensen, dieren en planten, zonder dat deze opsomming enige beperking inhoudt.

In het Parlement deelde minister Claes evenwel mede dat dit allemaal onjuist is.

Therabiol wil zich alleen op de homeopatie werpen en vermits die officieel niet erkend is, zal deze aktiviteit de ziekteverzekering ook niets kosten.

Doel van deze vennootschap, zo zegt de minister althans, is ook bij te dragen tot de schepping van nieuwe gekwalificeerde betrekkingen.

Het is wel vreemd dat de socialistische voorman zich uitslooft om in het parlement nieuwe doelstellingen bij de be-

staande statuten uit te vinden, waar hij de ware bedoelingen schijnt af te liegen.

Maar Therabiol moet nu zeker sympathiek overkomen, in afwachting dat, na verloop van een zekere tijd, de hele organisatie operationeel kan worden.

Intussen zullen verkozen syndikalistes alles in het werk stellen om de bestaande geneeskundige structuren af te bouwen. Eerst: imago bekladden («stakers zijn moordenaars»), vervolgens de bestaande structuren opdoeken: zie het wetsvoorstel van 19 maart 1980 tot afschaffing van de Orde van Geneesheren en Apotekers.

Men zal verder de maatschappij inpe-

VRIJE TRIBUNE

peren dat de verantwoordelijkheid voor de geneeskundige verzorging ook ligt bij de vakbonden, de ziekenfondsen, en de openbare besturen (zie commentaar op de artikelen, Belg. senaat nr. 415, p. 4 19 maart 1980).

Therabiol werd dus opgericht te Waremme (Leburton is daar burgemeester en voorzitter van de socialistische ziekenfondsen), door de Nationale Investeringsmaatschappij, door Escapo, door l'Economie Populaire, door La Maison des Mutualistes, door Les Pharmacies du Peuple en verder door 2 leden van de familie Duchateau uit Brussel, en nog door mevrouw Anne Duchateau uit Genève en door de heer François Duchateau uit Ontario, Canada.

Beheerders zijn: Yves Mikolajczak, Georges Viatour (kreeg 530 stichtersaandelen), Albert Duchateau, Marcel Heylen, Marcel Becquevort, Marc Vermeulen. De kommissaris is Willy Dumoulin.

Het maatschappelijk kapitaal werd bij de stichting in geld volstort, zodat het mogelijk werd de aandelen uit te geven: aan toonder, naamloos en overdraagbaar.

Iedere nv moet op een jaarlijkse statutaire vergadering de balans bespreken. Op die vergadering moet minstens de helft van de aandeelhouders aanwezig zijn, zoniet moet na 40 dagen een nieuwe vergadering gehouden worden, waar gelijk hoeveel aanwezige aandeelhouders geldig kan stemmen.

Nu is het zo dat gedurende een aantal jaren de twee buitenlandse Duchateaus met een zo klein mogelijk aandelenpakket op iedere tweede algemene vergadering een nummertje zullen opvoeren om de dagorde af te haspelen en de meerwaarden vast te stellen.

Dit gebeurt natuurlijk in de aanwezigheid van een notaris, zodat de wettelijkheid gewaarborgd blijft.

Na enkele jaren zal onze fiskus in de mening zijn dat Therabiol enkel door buitenlanders wordt gecontroleerd (multinationale onderneming): de naamloze aandelen zijn immers aan toonder en overdraagbaar.

Die fiskus zal deze buitenlanders natuurlijk niet gaan achternazitten tot in de heimat, en waar de andere (de echte) aandelen zitten, zal onmogelijk nog achterhaald kunnen worden vermits de fiskus slechts een paar jaren terug kan controleren.

Therabiol zal vanzelfsprekend wel verlieslatende succursales hebben, die omwille van de tewerkstelling moeten subsidies krijgen: dus grotere kapitaalbreng van de NIM, d.i.: een groter maatschappelijk kapitaal, meer aandelen aan toonder, meer aandelen in de zakken en in de

kluisen van liverige beheerders.

Die aandelen brengen uiteraard ook meerwaarden op: naamloos en vanzelfsprekend volledig vrij van iedere vorm van belasting.

De wel of niet verlieslatende succursales van Therabiol dienen dan om de privé-sektor te gaan verstoren, zodat na enkele jaren Therabiol de feitelijke distributie van geneesmiddelen op zich zal kunnen nemen.

Intussen zullen wel voldoende zelfstandige apotekers ofwel failliet zijn, ofwel zeer blij om door dit politiek orgaan te kunnen worden opgeslorpt. De overblijvenden zullen dan proberen hun brood te verdienen in de parafarmacie omdat de kameraden op wetgevend gebied ook niet stil zullen gezeten hebben.

Immers, de Orde van Apotekers, die zou kunnen opkomen voor de onafhankelijke uitoefening van de artseneerbereidkunde, zal niet meer bestaan.

Onze samenleving zal een nieuw fenomeen leren kennen: de opkomst van de staatskapitalisten, zij die de schatplichtigheids, zonder daarop belastingen te hoeven betalen (ze bestrijden natuurlijk de fiskale fraude en de kapitaalvlucht – van anderen). Niet omwille van hun beroepskennis, maar omwille van bewezen politieke diensten, zullen zij de geneeskunst beoefenen, door middel van aangestelden, dragers van een academisch diploma, wier loon ze dan nog willen verlagen, door hun studieduur te willen inkorten, om daardoor nog meer geld in hun eigen zakken te kunnen stoppen.

Die geneeskunst zal bovendien alleen maar dienen om de ideologie van de partij te verspreiden en als middel om de invloed uit te breiden.

Apoteker Fernand HAESBROUCK